

ŠKOLNÍ NOVINY

2025/2026

3. číslo

Jaro 2026

VELKONĚMČICKÁ JARNÍ LAŤKA

V úterý 21. 4. naše škola uspořádala soutěž ve skoku vysokém. Poprvé se soutěžilo v nové sportovní hale u základní školy a poprvé bylo možné si něco koupit v bufetu, do kterého napekly různé dobroty žákyně devátých tříd. Mezi školy, které si přijely zasoutěžit, patřily Vranovice, Nikolčice a Dolní Věstonice. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích a to děvčata 6.-7. třída, chlapci 6.-7. třída, děvčata 8.-9. třída a chlapci 8.-9. třída. Atmosféra v hale byla úžasná díky hlasité hudbě, a hlavně díky skvělé podpoře diváků. Ti podporovali jak domácí závodníky, tak ty z okolních škol.

V kategorii dívek 6.-7. třída se na nejvyšších stupíncích umístily závodnice z Vranovic, nejlepší domácí závodnice z této kategorie skočily 125 cm, přičemž vítězka kategorie skočila 135 cm. V kategorii chlapců 6.-7. třída vyhrál opět závodník z Vranovic výkonem 159 cm, na druhém a třetím místě se umístili domácí závodníci Jan Pich a Zdeněk Studený se shodným výkonem 140 cm. V kategorii dívek 8.-9. třída soutěž opanovala domácí závodnice Anežka Fojtíková s výkonem 156 cm. Na druhém a třetím místě skončila děvčata z Vranovic s výkony 140 cm a 135 cm. V poslední kategorii chlapců 8.-9. tříd soutěž ovládl opět domácí závodník Vašek Viktorín s výkonem 165 cm. Už jako jasný vítěz se pokoušel o laťku ve výšce 170 cm, kterou bohužel jen těsně shodil. Pro druhé místo si tak doskákával závodník z Nikolčic a pro třetí závodník z Vranovic. Vítězům GRATULUJEME!!!

Anežka Fojtíková

EXKURZE DO TOVÁRNY NA SMRT

Dne 10. března jsme měli šanci se podívat do koncentračního tábora v Osvětimi. Cesta byla docela dlouhá, ale stalo to zato.

Nejprve jsme navštívili samotnou Osvětim, kde jsme prošli areál bývalého koncentračního tábora. Viděli jsme baráky, kde byli vězni namačkaní v hrozných podmínkách, a také různé výstavy například: místnosti plné bot, brýlí a kufrů lidí, kteří tam byli deportováni. To na mě asi zapůsobilo nejvíce. Při tom jsem si uvědomil, kolik lidí zde zahynulo.

Poté jsme se přesunuli do Birkenau, což byl ještě větší a děsivější areál. Tam jsme viděli zbytky plynových komor a koleje, po kterých přijížděly transporty. Když jsme stáli přímo na tom místě, kde lidé vystupovali z vlaků a nevěděli, co je čeká, byl to silný pocit. Heslo, které si tam lidé každý den opakovali, bylo jediné: „hlavně přežít.“

Všude, kde dnes roste tráva, dřívě byla jenom hlína a tato tráva vyrostla na potu, krvi a slzách lidí, kteří zde umírali.

Hodně mě zaujalo vyprávění o Josefu Mengelem, kterému se říkalo „Anděl smrti“. Prováděl na věznicích, hlavně na dětech a dvojčatech, kruté pokusy bez jakéhokoliv soucitu a bez umrtvení. Bylo těžké uvěřit, že něco takového mohl někdo dělat. Přijde mi nepochopitelné, jak se lidé mohou dostat až k takové krutosti.

Celý výlet byl hodně silný a donutil mě přemýšlet o dané věci úplně jinak. Myslím si, že by něco takového měl vidět každý, protože to pomáhá pochopit, kam až může vést nenávist a lhostejnost. Hlavně se už tohle nesmí nikdy opakovat!

Jindřich Bittmann

NAŠE TÉMA: STŘEDNÍ ŠKOLA, PŘIJÍMAČKY

PŘIJÍMAČKY NANEČISTO

28. ledna 2026 ve středu jsme psali přijímací zkoušky nanečisto. Psali jsme je celý den – matematiku, češtinu a angličtinu. Testy byly docela náročné, hlavně matematika mi dělala problém. Čeština v pohodě, ale i tak jsem si musel dávat pozor na chyby. Angličtina mě bavila nejvíc. Pravý přijímačky byly těžší a měl jsem dohromady kolem 40 bodů. Úlohy byly podobné jako u přijímaček nanečisto, ale přišly mi těžší.

Jiří Heřman

FYZICKÉ TESTY

Na druhou prioritu na přihláškách na střední školy jsem si dala Bezpečnostně právní akademii v Brně. Jedno z kritérií pro přijetí jsou fyzické testy. Skládají se z šesti disciplín a maximální počet je 9 bodů z každé disciplíny, což znamená 54 bodů celkově. Disciplíny byly následně: člunkový běh 4x10, 12minutový běh, Jacikův test (kondiční test prověřující sílu, obratnost a vytrvalost); skok z místa, šplh o tyči a vis na hrazdě. Dne 30. 3. jsem na ty fyzické testy jela. Jako první naši 17člennou skupinu uvítali ve škole a sdělili nám hlavní informace co a jak. Následně nás dva žáci, nejspíše třetího ročníku, odvedli do blízké haly. Tam nás čekalo prvních pět disciplín. Po jejich dokončení jsme se převlékli a přesunuli jsme se na 12minutový běh. Během celého konání fyzických zkoušek nás jak učitelé, tak žáci BPA velice podporovali a fandili nám. Byla tam velice příjemná atmosféra, takže vše dopadlo dobře.

Tereza Bažantová

PŘIJÍMAČKY

Letos se konaly přijímací zkoušky 1. termín 10. 4. a 2. termín 13. 4. Mně osobně přišlo, že 2. termín byl jednodušší než 1., ale většinou jsem od ostatních lidí slyšela, že první termín byl jednodušší. Pár dní před 1. termínem a v den přijímaček jsem měla velký stres, hodně jsem se bála a myslela si, že jsem ty přijímačky nejvíc pokazila, ale na druhý termín jsem šla v klidu, prostě jsem si řekla: „Už to nějak napíšu a potom to už nijak nezměním a stresem si nepomůžu, takže to nějak zvládnou.“ Velkou podporu mi dávala rodina, ale taky i mí kamarádi a známí, takže jsem všem moc vděčná.

Eliška Zámečnicková

TALENTOVÉ ZKOUŠKY

Hlásila jsem se na konzervatoř Brno na hudebnědramatický obor. Škola nevyžaduje jednotnou přijímací zkoušku, ale musíte podstoupit dvě kola talentových zkoušek.

Letos se hlásilo na školu 95 uchazečů, do druhého kola brali 12 uchazečů a na školu se dostalo 6 uchazečů.

Na 1. kolo talentové zkoušky jsem šla dne 23. 3. 2026. Na konzervatoř jsem docházela už před tím na půlroční přípravu, takže jsem se na škole dobře orientovala. Přišla jsem do velké, krásné místnosti s podiem, kde seděla porota o pěti lidech.

Zeptali se mě pouze na otázky jako: Jak se jmenuji? Odkud jsem? Jaké jsou žánry mých monologů?, a pak už jsem šla na to. Řekla jsem dvě vybrané básně a dva vybrané monology.

Druhé kolo probíhalo 27. 3. 2026 podobně, jen se dovnitř chodilo po více lidech. Probíhala hudební, taneční a pohybová zkouška. No a na závěr nějaké improvizace, anebo jsme své monology museli říkat se zadanými emocemi jinými než v prvním kole. A to bylo vše.

Denisa Kvapilová

PRUDKÁ

Pobyt v rekreačním středisku Prudká byl plný náročných příprav na přijímací zkoušky. Po večerech jsme měli program s tematikou na přijímačky ve stylu kvízů a soutěží. Také jsme se podívali do nedalekého městečka Nedvědice.

Na Prudkou jsme se dostali hromadnou dopravou. Psali jsme přijímací testy z minulých let s učiteli: Zdeňkem Sotolářem, Miroslavem Strouhalem a učitelkou Ivanou Zástěrovou. Co se jídelny a jídla týče, nebylo to špatné, to samé se dá říct i o ubytování. Počasí nám celkem vyšlo, takže jsme si mohli i vyjít ven z areálu a odreagovat se. Myslím si, že nám pobyt na Prudké pomohl v přípravě na přijímací zkoušky a také nás obohatil o nové zážitky se spolužáky.

David Macháček

CO SE DĚLO VE ŠKOLE

REPORTÁŽ: RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Všimli jste si, že čím víc roste věk recitujících, tím víc se zkracují sukně?

Ve středu 18. 3. dopoledne, na Apríla, jsem se účastnila recitační soutěže v kulturním domě ve Velkých Němčicích. Bylo celkem pět kategorií. Celé to moderoval pan učitel Sotolář, fotografoval náš pan zástupce a bývalý ředitel Miroslav Strouhal. Ceny samozřejmě rozdávala paní ředitelka.

Soutěžící si připravili básně, ale i úryvky z prózy. Některá vystoupení byla vtipná, jiná naopak velice vážná. Bylo vidět, že se žáci na recitaci pečlivě připravovali a snažili se zvládnout nejen text, ale i správný výraz a práci s hlasem. Pro některé bylo vystoupení před publikem docela náročné, ale všichni to zvládli statečně. Porota hodnotila přednes, srozumitelnost i celkový dojem. Vybrat vítěze nebylo snadné, protože mnoho vystoupení bylo opravdu povedených. Nakonec byli oceněni ti nejlepší, občas i dva na prvním místě, ale velký potlesk si zasloužili všichni účastníci. Recitační soutěž proběhla v příjemné atmosféře a diváci podporovali soutěžící potleskem.

Myslím si, že se recitační soutěž opravdu povedla a byla příjemnou změnou oproti běžnému vyučování. I když ne každý vyhrál, všichni si zaslouží uznání za odvahu vystoupit před ostatními. Celá akce se nesla v přátelské atmosféře a určitě by stálo za to ji zopakovat i příští rok.

Alžběta Vyhliďalová

DIVADLO – ROMEO, JULIE A TMA

Dne 27. 2. jsme se školou ráno jeli do divadla v Boleradicích. Jel tam celý druhý stupeň, proto jsme byli rozdělení na dvě skupiny, první skupina jela ráno a druhá jela po třetí hodině. Příběh se odehrával za 2. světové války. Chlapec u sebe doma schovával dívku židovského původu, aby ji zachránil před koncentračním táborem. Když gestapo něco zjistilo, dívka utekla, aby neohrozila i život chlapce. Hra není podle skutečné události, ale stávaly se podobné situace jako v příběhu.

Bylo to spíše pro starší žáky a lidi, kteří se zajímají o naši historii a o 2. světovou válku. Divadlo je hezké, celkem moderní i s šatnou na kabáty a bundy, ale je menší. Herci byli ve všech věkových kategoriích a hraje tam i náš pan učitel Strouhal.

Podle nás se herci do své role dobře vžili. Občas bylo těžší si představit, co kulisy měly ztvárňovat, ale jinak se nám celá divadelní hra líbila.

**Simona Celnarová,
Tereza Konečná**

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Na Základní škole ve Velkých Němčicích se dne 17. března 2026 uskutečnil den otevřených dveří. Škola se veřejnosti otevřela v 16:00.

Průvodci po škole byli žáci devátého ročníku. Každý z nich měl na starosti 3–7 zájemců o školu. Návštěvníci si mohli prohlédnout dílny, učebnu angličtiny, kde vyučovala paní učitelka Vitulová, a učebnu chemie, kde pan učitel Kamenský předvedl ukázkou z hodiny fyziky. Dále nahlédli do hodiny zeměpisu ve třídě 9.B s panem učitelem Strouhalem, který je vyzkoušel ze znalosti vlajek různých zemí.

Poté se šli podívat za paní učitelkou Muroňovou do sportovní haly a následně pokračovali do dalšího patra školy. Ve druhém patře si vyzkoušeli hodinu informatiky ve třídě 9.C s paní učitelkou Janíčkovou, která měla připravené ozoboty. Také navštívili třídu 9.A, kde paní učitelka Mrkvicová představila práce žáků z hodin přírodopisu a výchovy ke zdraví. V učebně informatiky je přivítala paní učitelka Zástěrová, která jim ukázala knihy povinné četby pro druhý stupeň.

Jako poslední bod prohlídky si návštěvníci prohlédli školní skříňky a jídelnu.

Leontýna Jelínková

PROJEKTOVÝ DEN – BELGIE

Na projektový den, který se konal ve středu 15. 4., jsme se jako třída pečlivě připravovali. Vyráběli jsme vlajky, nacvičovali belgický tanec, zjišťovali jsme informace o Belgii, vymysleli kvíz a uwofflovali waffle.

Na pódiu vystupovali všechny třídy celé školy + žáci ze slovenské školy.

Někdy kolem 11:00 jsme si dali přestávku na ochutnání jídel z daných zemí Evropy.

Nejvíce se mi na tomto dni líbila ta přestávka, když jsem se mohl najíst.

Pavel Velešík

NAŠE RECENZE

FILM: PROJECT HAIL MARY (SPASITEL)

Film Project Hail Mary (Spasitel) je podle mě hodně zajímavý a napínavý už od začátku. Má super nápad o záchraně lidstva a člověk chce pořád vědět, co se stane dál. I když jde o sci-fi, není to jen o vesmíru, ale i o tom, jak se hlavní postava snaží přijít na řešení problémů a nevzdává se. Taky se mi líbil vztah mezi Gracem a Rockym.

Líbilo se mi, že film (resp. příběh) dokáže být vtipný, především kvůli herci Ryanovi Goslingovi. Některé momenty jsou hodně napínavé, ale pak se objeví i oddechové části, které to vyváží. Film mě v některých částech dojal kvůli specifickým scénám (prostředí, vizuály) a soundtracku.

Hlavní postava působí docela reálně, není to žádný dokonalý hrdina, a právě proto je zajímavé ho sledovat, a strašně rychle si ho člověk oblíbí (minimálně já).

Celkově bych řekl, že Project Hail Mary stojí za pozornost hlavně pro lidi, co mají rádi vesmír a dobrodružství. Není to jen akční film, ale i o přemýšlení a spolupráci. Dal bych tomu asi 9,5/10, protože mě to bavilo a udrželo moji pozornost pořád, což se u moc filmů, na kterých jsem byl v kině, mockrát nestalo.

Jakub Schiller

AUTO: BMW IX3

BMW iX3 je elektromobil na platformě Neue Klasse, podvozek je odladěný pro elektromobily, má nové cylindrické články, rychlé nabíjení, velký dojezd, efektivitu a designový minimalismus.

Dojezd 805 km v porovnání s jinými elektromobily je nadprůměrný a spotřeba 15 kWh/100 km je velmi dobrá na to, že auto má 345kW a 2360 kg. Dokáže zrychlit z 0 na 100 za 4,9 sekundy, což na tak velké auto je hodně dobré. Baterie se na rychlonabíječe dobije z 10 % na 80 % za 21 minut při ideálních podmínkách, tato rychlost nabíjení je jedna z nejlepších na trhu. Má skvěle odladěný podvozek pro takový typ auta, dobře hladí nerovnosti a při přepnutí do sportovního módu je odezva plynu skoro okamžitá a řízení precizní.

Moje doporučení: Pokud máte kde nabíjet, ideálně máte solární panely, a 1,7 milionu, tak je to skvělá koupě.

Pavel Velešik

KNIHA: NIC MĚ NEZLOMÍ

David Goggins napsal svoji biografii o jeho mládí a postupném životě. V knize popisuje, jak se stal z tlustého člověka bez motivace mužem s disciplínou a psychickou odolností. Neměl lehké dětství a celý život se sebou bojoval. Nicméně stal se členem jednotky Navy SEALs, pěchoty Army Rangers a mnoha dalších. Ve své knize nás motivuje, abychom se sebou začali něco dělat, protože každý má na to, aby dosáhl velkých věcí.

Tuto knihu jsem si já osobně zamilovala. Je to má první biografie a úplně mě pohltila. David Goggins je jak fyzicky, tak mentálně silný člověk a dokázal velké věci. Ukázal mi, že i když máte těžký život, můžete být nejlepší a dokázat vše, co si záměříte. Uchvátilo mě třeba, když běžel běh dlouhý 160 km v hrozných podmínkách a po konci závodu zjistil, že to vše běžel se zlomenou nohou. A tohle všechno a mnoho víc dokázal člověk, který měl hrozné dětství a zažíval si peklo. Následně vážil hodně přes 120 kg a pak ze sebe za pár měsíců udělal jiného člověka.

Určitě si myslím, že tato kniha stojí za přečtení. Když se sebou chcete něco dělat, chcete si něco dokázat, nebo jen najít motivaci, rozhodně bych sáhla po knize od Davida Gogginse. Ukáže vám, že problémy, se kterými se denně setkáváte, nemusí být tak složité, jak se zdají, jen stačí změnit úhel pohledu.

Tereza Bažantová

SERIÁL: SQUID GAME

Squid game neboli Hra na oliheň je celosvětově populární jihokorejský dramatický seriál od společnosti Netflix. V seriálu Squid Game jsou stovky lidí s dluhy pozváni do tajemné soutěže, kde hrají dětské hry o obrovskou finanční výhru, ale kdo prohraje, ten zemře. Hlavní hrdina Seong Gi-hun postupně odhaluje krutá pravidla, zatímco se snaží přežít a ochránit ostatní.

Tento seriál se mi líbil, protože mám ráda krimi a drama. Je ale hodně brutální, takže rozhodně není pro každého. Nelíbilo se mi, jak si všichni hráli na kamarády, ale nakonec se navzájem zradili. Prostředí, ve kterém se děj odehrával, bylo velmi specifické a myslím si, že bylo určitě hodně těžké něco takového vytvořit. První série seriálu obsahuje 9 dílů, zatímco druhá série má 7 dílů. Podle mě by se seriál mohl líbit lidem, kteří mají rádi napínavé a dramatické příběhy a nevdají jim dívat se na mrtvolu a kruté zabíjení.

Simona Celnarová